

Předběžná otázka:

Musí být články 20 a 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že tato ustanovení brání přerušení 30denní lhůty k podání odporu proti evropskému platebnímu rozkazu stanovené v čl. 16 odst. 2 tohoto nařízení ustanovením § 1 odst. 1 rakouského Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz (spolkový zákon upravující doprovodná opatření v souvislosti s onemocněním COVID-19 v justici), podle něž se v občanskoprávních řízeních všechny procesní lhůty, u nichž rozhodná událost nastane po datu 21. března 2020 nebo které do této doby ještě neuplynuly, přerušují do uplynutí dne 30. dubna 2020 a začínají nově plynout dnem 1. května 2020?

(¹) Úř. věst. 2006, L 399, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem
(Nizozemsko) dne 13. ledna 2021 – I, S v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Věc C-19/21)

(2021/C 128/20)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobci: I, S

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 27 dublinského nařízení⁽¹⁾, případně ve spojení s článkem 47 Listiny, vykládán v tom smyslu, že dožádaný členský stát je povinen poskytnout žadateli, který pobývá v dožadujícím členském státě, a který podle článku 8 (nebo článku 9 či 10) dublinského nařízení žádá o přemístění, nebo jeho rodinnému příslušníkovi ve smyslu článků 8, 9 nebo 10 dublinského nařízení, právo podat proti zamítnutí žádosti o převzetí účinný opravný prostředek k soudu?
- 2) V případě, že odpověď na první otázku bude záporná a článek 27 dublinského nařízení neposkytuje právní základ pro právo podat účinný opravný prostředek, musí být článek 47 Listiny – ve spojení se základním právem na celistvost rodiny a s ohledem na nejlepší zájmy dítěte (jejichž ochrana je zakotvena v člancích 8 až 10, jakož i v bodě 19 odůvodnění dublinského nařízení) – vykládán v tom smyslu, že dožádaný členský stát je povinen poskytnout žadateli, který pobývá v dožadujícím členském státě, a který podle článků 8 až 10 dublinského nařízení žádá o přemístění, nebo jeho rodinnému příslušníkovi ve smyslu článků 8 až 10 dublinského nařízení, právo podat proti zamítnutí žádosti o převzetí účinný opravný prostředek k soudu?
- 3) V případě kladné odpovědi na první otázku nebo na druhou část druhé otázky: Jakým způsobem a který členský stát má žadateli nebo jeho rodinnému příslušníkovi oznámit zamítavé rozhodnutí dožádaného členského státu a právo podat proti němu opravný prostředek?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. 2013, L 180, s. 31).